

„Осанна хруневи, що вернув ся на лоно нації“

Звичайно шляхта за гарне панське життя кидав свою народність а йде туди, де з більшім виглядом на наживу, де з більшою надією щось вхопити. Таке стало ся було з українською шляхтою. Тоді, коли український нарід не розпоряджав високими посадами, коли цілий нарід понав в-зависимість Польщі, в той час вся шляхта, яка жила звароду, переміняла свою народність на польську. І не з ласки свого народу а з ласки польської влади панувала своя шляхта над власним українським народом.

Але лужило ся раз на житю української нації, що один шляхтич, котрого предки перейшли були в польський табір, той один одибський шляхтич вернув ся назад до своєї нації і признав ся до Українців. Там шляхтичом був Андрій Шептицький. Чому він вернув ся, чому він не ладив ся з Полькою, то се вильше питаня. Можливо, що він мав настійсько гарний характер, був настійсько чесний, що йому прикро було лишати ся в рядах чужої нації і продовжувати зраду своїх предків. — Се, як кажу, з дуже можливе, хоть у шляхти, се дуже а дуже рідко лужає ся. Але ту з ще друга можливість і не то можливість а певність, що той Шептицький вернув ся до своєї народности з інших причин.

Церковна курія польська шляхту хотіла мати князем церкви не якого буть доробкевича або кого буть з претоного люту, бо українська нація піднесла ся вже була, і та нація вже мала політичну силу. До того часу міг буть бути хто буть, або коли вже нація має таку силу, що її слово може більше важити, тоді правячі круги боять ся мати на високім становищу таку людину, якої свідомість ріжний від їх. Оттому підшукали они одного з ренегатської родини і порадили вернути йому на лоно покинутої нації.

Без сього, себто, коли би була нація не була мала сили, був би граф певно не вернув до неї. От ту лежить та причина, чому Шептицький признав ся до своєї народности. Бо була важива бо було велике корито. Тоді, коли другі Українці надали жертвою в праці за піднесення свого народу з низин некультурности, коли з нашою нацією ніхто не числив ся, тоді не вертав Шептицький, тоді був би не зважив ся шляхтич спустити ся на низина до свого народу, бо між шляхтою, між галапасами, нема героїв.

Шептицький вернув а українські доробкевичі, українські кандидати на посади, на панство, підняли гмиди похвали для нього. Ось, мовляв один хрунь вернув ся до нас. Ану виставляймо добре язика і лжіжм йому руку; бо велике корито, при якому він стоїть, то і нам щось впаде з нього. І в своїх газетах вчили народ клявяти ся новому папі. В той час коли в народі міцнів демократизм, в той час прікріли його панським аристократизмом і почала ся проповідь служальства для великого аристократа. І та робота йде по инішній день. Та не лиш національні демократи, але навіть так звані радикали загігнотизовані тим аристократичним генеральством, і навіть ті останні стратили здоровий зір, стратили спромогу видіти здорове зерно в тій недемократичній роботі.

А граф політик, граф знає, чим ловити своїх Українців. Він все чось кине: то біспиталь, то роуарцелоз яке село, або що буть инше. А загігнотизовані жебрацькі душі кричать: „Осанна, осанна догтому хруневи, що вернув до нас!“ З початком грудня (3. грудня 1913) передав Шептицький знов одну таку жебрацьку ленту народови. Він купив „пантку“ при улиці Мохнацького у Львові напхав в нею багато старих, прастарих церковних книг і других не заборонених церквою річей, назвав се „національним музеєм“ і ніби то віддав його народови. А витресовані панські слуги підняли знов версек в честь буйного „блудного сина“ а по нашому „хруня“, в честь того графа, якого предки все і все жили потом і кровію свого народу, в честь того самого потомка галапасів, який і дося живе з краденого добра з народної ниши, який всім своїми інституціями дуже кміло кларикалізує народ, — в честь того галапаса розпуюють похвали, друкують гмини, заповнюють куповані темним народом газети і знов підводять народ під попісьську, звуїцьку, хитро-злудісьську руку.

О народе! Коли ти віриш в те, що одиниця може дивити тебе, коли ти віриш, що одиниця може дати тобі спасіня то ти ще дуже слабій. А гимни, які ти складаєш для тої одиниці, а лише світодіном, що ти не віриш у свої власні сили. Те, що тобі дав Шептицький, се було твоє; ти сам сотворив те, ти сам купиш те, ти лиш дав вкрати те від себе оттому галапасови, а він, наколи віддав тобі частину з того краденого добра, не дав його на те, щоби піднести тебе! Ні, він дав на те, щоби вміло обмотати тебе кларикальною матнею. Ми вже виділи ті інституції, які поим дують народови. Ми вже виділи низині і висині шабли, в яких ніби то ширить ся освіта. Але яка то освіта? Пізнаєш, що народ культурно підносить ся, що сього діхто не спивить, і знає те, що нарід який би там не було способом а все сотворить собі культурні інституції, отже лиш чияєш на хвилю, на той момент, коли підсунути народови таку інституцію, якої потребу нарід вже відчув і вже ось-ось сего горив би її сам. А те що дав Шептицький, се лиш капля того, що вкрали його предки і він сам дося краде. Без тої крадежи він не був би граф; він не мав би що дарувати.

Народе! Кожний з нас більше дає суспільствови, з поміж нас більше наших братів вертає ся на лоно матерної нації, а нікому з них нема гимнів, нема похвал! Чому ти конче і конче клянєш ся все і все тому, хто віками обкрадає тебе? Чи так це довго буде?

Капіталістичні розбишаки.

На латинське рядво поповняли прихильники копальняних баронів в Калушет страшну збродню. Кругло 80 людей, переважно трилітні і старші діти вдали жертвою буржуазного хижакства.

Позаяк копальняні барони немають вже способів

примусити 15.000 страйкуючих робітників до праці в підземеллях міяняних копальень, то зброднею хотіли зломати желізню волю виазкуваних дося невілляників. Страйкарі, які тепер жили в страшний нужді, хотіли підчас страйку мати одну — одніську радість. Хотіли загріти ся радістю своїх дітей. І ось через те

<p>WINNIPEG YARD Redwood & McKenzie St. Phones St. John 182 - 910</p>	<p>TRANSCONA YARD Melrose & Kanata Phone St. John 1507</p>
<p>Dominion Lumber & Fuel Co. Ltd.</p>	
<p>WINNIPEG & TRANSCONA ДОСТАВКИ РІЖНОГО РОДА МАТЕРІАЛУ ДЛЯ ВУДОВИ.</p>	
<p>Маємо стало на складі лати, гонти, вікна, двері і всяке викінчене внутр. Тверде дерево спеціально до викінчування.</p>	
<p>Всякого рода дерево, вуголь завсідгі маємо також на складі в Трансконі.</p>	

уладили для своїх дітей весільний „різдвяний вечер“, на якім мали розділювати ся біди малі подарки для їх дрібних дітей. Наймишли галу, вбрали аї основними вінками і очікували вечери. Вечером винювила ся свая дрібними дітьми. Радощами ціли дїточі очі, радість розливалася по ликах їх родичів, забули всі на свою страшу нужду. По ріжних дїточих виступах почала ся роздача подарків. Салю випочив один тихий дихаючий щастем дїточий шум розмови про те, що котре дістанє.

Аж тут десь звяз ся провокатор з так званої „горузанської ліги“, один з тих буржуазних слуг капіталу, який так само одібно людське житє, як і хижий вовк, — і ось такий хижак крикнув голосом: „Горить, горить!“

В салі зняв ся страшний перенелох. Всі діти прожогом звернули ся до виходу, а страх відбірає притомність. Можна-ж уявити собі, який був перенелох, коли аж тоді перестали виходити люди на двір, коли вже на виходовім порозі було аж стілько дїточих груп, що про вихід годі було думати. Кількох старших людей впали жертвою того перенелоху, а решта всо а всо діти від трох до 8 літлі. Капіталістичні ялоді в ділі, як жінки і діти страй-

карів витривало стоять за своїми батьками в борбі за краше житє, як поміч, хоть і не велика, йшла страйкарам з всіх боків, они знали також, як то діти просять о малий поларок на різдво, знали як то матері і батькивіські серця макнуть під впливом дїточих благань отже знажили ся розбити надію дїтій, щоби не переривати того голодного спокую, який придавляючим тугаром спочиває над копальнями в Калушет, який робить житє сірим безнадійним і пригноблюючим. Знайшли між собою одного звіра і послали його знизити радісну хвилю прагнущих жертв капіталу.

Отся капіталістична збродня повинна розбудити в цілім робітничім світі ту святаю злість, яка зносить і зносить всякі зупаня над людськими почуваннями доти, доки не вірветь ся терпець, а коли вже вибухне на те, щоби вкрати капіталу, то карає так, щоби він вже ніколи-ніколи не спроміг підняти ся.

Народе! Чи ще тлє в тебе той святий огонь правосудя повеленних, чи з це в тебе та свята злість?

Товариші!
Памятайте на
„Робочий Народ.“

Пересторог

З кожним днем більшо поширяє ся б. Поволи але певні к м зближає ся до р чих рядів їх знакоми аваний: голод. Зі всіх ків нашої країни а п не з Полуденних. Дери відомин страху пере дом.

Ось сьогодні агіта комітет Каліфорній р обіжники на всі с сьміта, і просить, ід бітники не сдухали намов зі сторови ріж гентів і щоби не іхал іфорнію, бо ціле ро твої країни стоїть розі найгірших злид робітн. І ми повтаря прошенє, бо знаємо, більший налив робіт тим страшнийша нуз кидаеть ся в їх ряди вихисовують лиш діста на те, щоби вати намну плату.

Головно звертаєм робітників в старім щоби припинили емо до Америк, бо не а голод чекає їх оз т нае. Промислові кру ють ся криза, прип про дукцію, звільня гаво робітників від пр же нема найменьших діп на красній заре.

Вімени голодних мо вте, товариші, вет те еміграцію. А всіх нків Канади прос іхати в Колорадо, М Каліфорнію, бо там дає ся вже тепер н шійша нужда.

В Нью-Йорку число бігних переступило лона, в Чікаго пове тисяч, в других мі тях по 10, 20, 30 ти Канаді по всіх міста 20 тисяч. Вінїгер р від безробочих; та віетки маємо з Т Монтреалю, Рожайн кувер і т. д. Йде гол нужда в ряди творці

Вісти

зі старого кр

Галицький сойм з на наради 5-го груд На днєвним порядку тільки справа сойм форми. І близьке та полагодженє майже певне. Торг українсь польських панів о х шкіру майже доби кінда. Правдополі рейде правительс проект нової рефо поважних змін. Пр подібний до знайо ту Бобжинського д індам 62 мандати польських. Ходить членів краєвоно ви, льяки домагають ся польських і 2 Укра Українці знов хоч країнців і 7 Полякі проєкт в тій справі ли українські раде на 11 Поляків жал Українців, в тій н один член краєвоно буде з радикально О те добре платне сварили ся батьки українського клуб напаяють одні др газетках. Українськ

ДО ВСІХ НІВ С ДО ВСІХ
Дня давншої ся ледви шейрол більше в велика х була бл Сираважної парт фе іейн підляні чого рух они маю навіть в Народа! свого чий ру Вор ти, відз словами грудня не ділок партії, нув П. ворити, ми член все, як ном, от відбува тим. На жих пар шейров партії. То род", с ні людя в р сь ся робітні То соц. де вольно никами юдій демокр знаєв робітні може те сти лив все яв До переко доти б ним не демокр